

Prejudiciniai klausimai

1. Ar ES sutarčių nuostatas, kuriomis reglamentuojama įsisteigimo laisvė (SESV 49 straipsnis), vienodo vertinimo principas (SESV 54 straipsnis) ir laisvo kapitalo judėjimo principas (SESV 56 straipsnis), atitinka Vengrijos teisės aktuose numatyta dividendų mokesčio išimtis, taikoma dividendų gavėjui Vengrijos rezidentui, jei

a) dividendų gavėjas nerezidentas nuo dividendų mokesčio atleidžiamas, tik jei atitinka pozityviojoje teisėje numatytus reikalavimus, t. y. jam priklausanti bendrovės rezidentės įstatinio kapitalo (arba vardinių akcijų) dalis tuo metu, kai skirstomi (asignuojami) dividendai, yra ne mažesnė nei 20 % ir tokia nuolat buvo bent dvejus metus iš eilės, o trumpiau nei du metus tokią dalį išlaikiusiam dalyviui dividendus paskirstanti bendrovė iš jų neprivalo išskaičiuoti dividendų mokesčio ir dividendų gavėjas arba nepiniginius asignavimus paskirstanti bendrovė neprivalo sumokėti šio mokesčio mokesčių deklaracijos pateikimo momentu, tik jei kitas asmuo arba dividendus paskirstantis asmuo pateikė šio mokesčio sumokėjimo garantiją;

b) dividendų gavėjas nerezidentas netenkina nacionalinėje teisėje įtvirtintų atleidimo nuo mokesčio reikalavimų, kai jo turima bendrovės rezidentės įstatinio kapitalo (arba vardinių akcijų) dalis tuo metu, kai skirstomi (asignuojami) dividendai, nesiekia įstatyme numatytos minimalios 20 % ribos, arba tokio dydžio dalis išlaikyta ne visą dvejų metų laikotarpį arba trumpiau nei dvejus metus, ir tretysis asmuo ar dividendus paskirstantis asmuo nepateikė šio mokesčio sumokėjimo garantijos?

2. Ar atsakymas į 1 klausimo b punktą būtų kitoks, t. y., ar jam turi įtakos ir, jeigu taip, kokia apimtimi šią įtaką daro tai, kad:

a) nors pagal Vengrijos teisę dividendų gavėjas rezidentas atleidžiamas nuo dividendų mokesčio, dividendų gavėjo nerezidento mokestinė pareiga susieta su atsakymu į klausimą, ar jam taikytina 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva [90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms] arba [1990 m. sausio 15 d. Budapešte pasirašyta Vengrijos Respublikos ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės dvigubo apmokesstinimo išvengimo sutartis],

b) nors pagal Vengrijos teisę dividendų gavėjas rezidentas atleidžiamas nuo dividendų mokesčio, dividendų gavėjas nerezidentas, nelygu, ką numato jo valstybės nacionalinė teisė, gali arba išskaičiuoti šio mokesčio sumą iš savo nacionalinei mokesčių institucijai mokėtinų mokesčių, arba galutinai prisiimti šio mokesčio našta?

3. Ar nacionalinė mokesčių inspekcija gali remtis SESV 65 straipsnio 1 dalimi (anksčiau — EB 58 straipsnio 1 dalis) bei anksčiau galiojusiu EB 220 straipsniu, kad galėtų *ex officio* netaikyti Sąjungos teisės?

2012 m. kovo 20 d. *Rechtbank Middelburg* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Y. S. prieš Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel*

(Byla C-141/12)

(2012/C 157/04)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Middelburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Y. S.

Atsakovė: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Prejudiciniai klausimai

1. Ar duomenys, kurie pateikiami parengiamajame dokumente ir kurie yra susiję su suinteresuotuoju asmeniu, yra asmens duomenys, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio a punktą?

2. Ar parengiamajame dokumente pateikta teisinė analizė yra asmens duomenys, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą?

3. Ar tuo atveju, jeigu Teisingumo Teismas patvirtintų, kad minėti duomenys yra asmens duomenys, duomenų valdytojas arba valdžios institucija turi pagal Direktyvos 95/46/EB 12 straipsnį ir Chartijos ⁽²⁾ 8 straipsnio 2 dalį suteikti informacijos apie šiuos asmens duomenis?

4. Ar tokiomis aplinkybėmis suinteresuotasis asmuo gali tiesiogiai remtis Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu ir, jei taip, ar jame esantis sakiny „laikantis teisėto (sprendimo priėmimo proceso) konfidencialumo“ turi būti aiškinamas taip, kad dėl šios priežasties teisė susipažinti su parengiamuoju dokumentu gali būti nesuteikiama?

5. Ar tuo atveju, kai suinteresuotasis asmuo prašo leisti susipažinti su parengiamuoju dokumentu, duomenų valdytojas arba valdžios institucija turi pateikti šio dokumento kopiją tam, kad būtų užtikrinta teisė gauti informacijos?

- (¹) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355)
 (²) Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (OL C 364, 2000, p. 1)

2012 m. kovo 26 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-146/12)

(2012/C 157/05)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Hetsch ir G. Braun,

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- Pripažinti, kad nepriėmusi 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/57/EB dėl geležinkelinių sistemų sąveikos Bendrijoje (¹) įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų ir bet kuriuo atveju nepranešusi apie juos Komisijai, Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 1 ir 2 straipsnius, 4 straipsnio 2 dalį, 5 straipsnio 2, 5, 6 ir 8 dalis, 6 straipsnio 1, 2, 3, 9 ir 10 dalis, 7, 8 ir 9 straipsnius, 11 straipsnio 4 ir 5 dalis, 12 straipsnį, 13 straipsnio 5 dalį, 15, 16 ir 17 straipsnius, 18 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalis, 19 straipsnio 3 dalį, 20–27 straipsnius, 28 straipsnio 4 ir 6 dalis, 32–35 straipsnius bei I–IX priedus.
- Nurodyti Vokietijos Federacinei Respublikai dėl pareigos pranešti apie įgyvendinimo priemones pažeidimo pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį mokėti 215 409,6 euro per dieną baudą į Europos Sąjungos nuosavų išteklių sąskaitą.
- Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti Direktyvą baigėsi 2010 m. liepos 19 d.

(¹) OL L 191, p. 1.

2012 m. kovo 29 d. Högsta domstolen (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Eva-Marie Brännström ir Rune Brännström prieš Ryanair Holdings plc

(Byla C-150/12)

(2012/C 157/06)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Högsta domstolen

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatoriai: Eva-Marie Brännström ir Rune Brännström

Atsakovė: Ryanair Holdings plc

Prejudiciniai klausimai

1. Ar oro vežėjo atsakomybė žalos dėl vėlavimo atveju, kaip tai suprantama pagal 1999 m. gegužės 28 d. Monrealio konvencijos dėl tam tikrų oro transporto vežimų taisyklių unifikavimo 19 straipsnį, kyla net ir tada, kai keleiviai vėluoja atvykti į paskirties vietą dėl to, kad skrydis neįvyko? Ar turi įtakos atšaukimo momentas, pavyzdžiui, po registracijos?
2. Ar faktas, kad oro uostas turėjo techninių problemų, dėl kurių atskirai ar kartu su meteorologinėmis sąlygomis lėktuvai negalėjo tūpti, gali būti laikomas „ypatinga aplinkybė“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 5 straipsnio 3 dalį? (¹) Ar faktas, kad oro vežėjas žinojo apie techninę problemą, turi įtakos vertinant klausimą, kas gali būti laikoma tokia aplinkybė?
3. Jei į antro klausimo pirmą dalį būtų atsakyta teigiamai, kokių priemonių turi imtis oro vežėjas, kad išvengtų pareigos kompensuoti pagal šio reglamento 5 straipsnio 3 dalį?
 - Ar galima reikalauti ir, jei taip, kokia apimtimi ir kokiomis sąlygomis, kad oro vežėjas disponuotų papildomais resursais, pavyzdžiui, laisvu lėktuvu ar įgula, kad galėtų įvykdyti skrydį, kuris kitu atveju galėtų būti atšauktas, arba galėtų įvykdyti skrydį vietoj atšaukto skrydžio?
 - Ar galima reikalauti, kad oro vežėjas pasiūlytų nukreipimą kitu maršrutu pagal šio reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punktą? Kokios pareigos kyla oro vežėjui, kalbant apie, pavyzdžiui, išvykimo tvarkaraštį ar naudojimąsi kitų vežėjų paslaugomis?